

sa raloge lateq; iactat: veruetia toti loci
penc edificia coplanat. portic? q; publice
in q; iudeoz multitudo: q; opi videbatur
insistere comonebat ad soluz deducte oes
iudeos q; repti sunt oppsere. Luce po or
ta cuse mala, crederet effugisse: ad redren
dos q; oppsi fuerat reliq; multitudo; currit.

De signis z virtutib; terrificis: q; in exi
tu couersa sunt iudeoz.

Capitulū. XXXIX.

Des erat qdā in inferiorib; tēpē
demersa: habēs aditū inter duas
portic? q; fuerat coplanate: i q; fer
ramēta aliq; opi necessaria serua
bant: e q; subito glob; qdā ignis emicuit: z
mediā p platee pcurrēs adust; z exanima
tis q; aderat: iudeis vltro citroq; ferebat.
Hoc iterū sepiusq; z frequētissime per to
tā illā diē repetēs. pertinacis ppli temeri
tatē flāmis vlticib; coercebat. Cum iute
rim pauore ingēti z trepidatiōe oēs q; ade
rāt dterriti: solū vey deū christū pfiteri co
gebantur inuiti. Et ne hec casu fieri crede
rentur: in sequēti nocte investimētis oim
signaculū cruc; ita euidēs appuit: vt etiā
qui diluere p sui infidelitate voluiss; nul
lo genere valeret abolere. Sic dterriti iu
dei atq; gentiles: locum simul z cepta ma
niter reliquere.

Explicit liber decimus:

Incipit vndecim^o ecclesiastice historie
cū capituloz annotatione.

De ortu z religiosa mēte principis Jov
ianiani: z de sine ei. Caplm. I.

Dest Juliani
necē tandem ciuile nobis
Jouiniani reparat impo
riū. Is nanq; sub vno eos
dēq; tpe impator z cofes
soret male illati extitit depulsoz erroris.
Nam cum in procinctu esset exercitus: z
vigeret barbarus: ductoresq; nri de sum
mis reb; p siliū trabētes Jouiniano calcu
lū darēt. Cūq; appbēl^o ad suscipiēda ipe
rā traberēt insignia ad exercitū Juliana
crālegis pbanatū dī. pclamasse nō se pos
se impare eis, q; eēt cbrian^o. Tū oēs par

eadēq; voce respōdisse. phibēt: z nos chri
stiani sum^o: nec priusq; hāc vocē audiret:
acq;escere ad iperū voluisse. Deniq; statū
affuit ei diuina clemētia: q; traq; oēm spēz
cū clausivndiq; hostib; tenerēt: nec euadē
di facultas vlla suppeteret: subito emissos
a barbaris oratores adesse vidēt pacemq;
sposcere. Exercitū q; inedia psumpto ci
bos ceteraq; necessaria i mercimonijs pol
liceri: oisq; humanitate nfoz temeritatem
emēdare. Sz vbi in viginti z nouē annis
pace coposita ad rromanū regressus ē so
lū: clariorq; lux nro se orbi exortētis pib;
aborta diffudit: rēpublicā q; si post nimias
pcellas oi moderatōe aggredit reparare.
Ecclesiaz vero curā nō in scdis hie: nec tū
icaute vt Cōstāti^o egerat: sz lapsu p deces
soris amonit^o: honorific; z officiosissimis
lris Athanasū reqrit: z ab ipo formā fidē
z ecclesiaz disponēdaz suscipit modū. Sz
hec tā pia z tā leta picipia mors imatura
corrupt. Post octo etenim mēses ort^o sui
apud Siliciam diem obiit.

De ortu Valentiniani z Valentis.

Capitulū. II.

Dest hūc Valētinian^o imperiū sus
cepit: q; pfide nra a Juliano mū
tia fuerat expulsus. Sz copleuit
in illo dñs qd; pmisit. pl^o et q; ceterū
pla pūti seculo restitūēs ei. Flāq; militiā
pchio reliqrat: suscepit impium. Is in cō
fortiū regni assūpsit frem Valētē: z sibi q;
dem orciduas ptes delegit: illi autē oricta
les reliq; Sz valēs fauēdo heretic; abūc
in viā patrū suoz. Flā z epōs egit in exiliū
z psbyteros ac diaconos z monachos Ta
ciano Alexādrīe pfidētie vsq; ad tormētā
deduxit z ignib; tradidit. Vltāq; nephā
da z crudelia i ecclesiaz di molit^o ē. Sz hec
diā post Athanasū obitū. Flā illo supstite
velut diuina qdā virtute. phibit^o: cū deba
charet in ceteros: in illū nihilansus est tri
ste committere.

De dormitiōe Athanasū: z psecutiōib;
Lucij heretici. Caplm. III.

Hit ea tēpestare cū q; dragesimo et
sexto anno sacerdotū sui Athana
sus post mltos agones: multasq;
patie coronas q; euiss; i pace: scisci
tatus d successorē Petz tribulationū sua
rum participē z sociū delegit. Sz Luci^o

Ecclesiastice historie

Arriane patris ep̄s: cōtinuo tāq̄ ad oues
aduol. t lup̄. Et Petr̄ q̄dē nauē. prin̄ cō
scēdēs ad vrb̄ homā pfugit. Lucī vero
tāq̄ maria sibi crudelitatis oblata: senior
erga ceteros efficiebat. Et ita ibat i sāguī
nē: vt ne speciē q̄dē aliquā religiōis serua
re videret. Lūī p̄mo ingressu tāta z tā tur
pia in virgines z p̄tinētes ecclie gesta sūt:
q̄ nec in p̄secutiōibz gētiliū memorant. In
de post fugas ciuiūz z exilia: post cedes et
tormēta: flāmasq̄ qb̄ inūeros p̄fecerat:
ad monasteria furoris sui arma cōuertit
Vastat heremuz: z bella q̄scētibz indicit.
Tria milia simul: aut eo amplī viros p̄ to
tā heremū secreta solitaria habitatiōe di
spersos oppugre pariter aggredit. Vit
tit armatā equitū ac peditū manū: Tribu
nos: p̄positos: z belloz duces: tāq̄ aduer
sus barbaros pugnatur̄ elegit. Qui cū ve
nissent nouā belli speciē vidēt: hostes suos
gladijs obiectare ceruices: z nihil aliō di
cere: nisi amice ad quid venisti.

De virtutibz z mirabilibz sanctorū qui
fuerunt in egypto.

Capitulum III.

Er idē t̄p̄s p̄tes monachorū vita
z antiq̄tat: merito Bacharius: z
Isidor̄: aliūsq̄ Bacharius: atq̄
Eraclides. z Pābus Anthonij di
scipuli p̄ egyptū: z maxie in Fitriēdeserti
p̄tibz habebant viri q̄ p̄fortiū vite z actūū
nō cū ceteris mortalibz: s̄z cū sup̄nis āgelis
habere credebant. Que p̄sens vidi loquor
z eoz gesta refero q̄z i passiōibz socī ēe p̄
merui. Di ducebāt exercitiū dñi nō morta
libz telis: s̄z fide religiōis armatū exercitiū
moriendo vincēt: z q̄ sanguis sui p̄fusiōe
victor: seq̄ret ad celū. Qm̄q̄ dū in taberna
culis positi: z orātes expectarēt interfecto
res suos: delat̄ est ad eos homo olim mē
bris oibz: z p̄cipue pedibz arid̄. S̄z cū ab
eis in noie dñi oleo fuisset p̄ct̄: statiz cō
firmate sūt plāte ei. Et dicētibz eis in noie
iesu christi: quē Lucī p̄seq̄t surge: z sta i
pedibz tuis: z redi in domū tuā: p̄tinuo ex
urgēs: z exiliēs bñdicebat deū: ostēdēs: qz
vere erat in eis dē. An aliquātulū p̄o tem
poris cec̄: q̄dā rogabat adduci se ad cellu
lā Bachari: q̄ erat in deserto itinere triū
diez. Quo postea q̄s cec̄ mlto ductatū la
bore puenit. Bachariū non reppit domi.

Lōtristat̄ valde: nullaten̄ mitigare mesti
ciā poterat: sanitat̄ solatio carēs. Tū p̄o
feruore fidi p̄ualecēs: dep̄cor inq̄t ad eol
q̄ dduxerāt: applicate me ad illā p̄tē parie
tis vbi cubare senior solet. Et cū fuisset ad
mor̄: parū luti aridi vñ paries oblitus vi
debat assumēs: palme sue supposuit. Rog
gat etiā vt aquā de puteo ex q̄ bibere sole
bat haurirēt. Quo humore soluēs glebu
lā: eodēq̄ luto oculos suos supungēs: z la
uans d̄ aq̄ q̄ haurita fuerat: rep̄tē recepit
visus: ita vt nullo indigēs āminiculo redi
ret ad sua: sed ne fm̄ leprosos illos ageret:
q̄s a se curatos in enāgelis igratos dñs
notat: eū oī domo sua: regressus: z dō gra
tias referēs: rez vt gesta fuerat indicauit.
Idē ip̄e Bacharī leene spelūcā habuit
cellule sue vicinā. Et q̄dā die catulos suos
ad eū belua p̄ducit: atq̄ ate pedes eius po
nit. at ille cū itellerisset p̄ cecitate catulo
rum bestia supplicare: rogauit dñm vt eis
redderet visus. Quo recepto: matrē sequē
tes redeūt ad spelūcā. Et paulo post ip̄a cū
catulis suis regrediēs: pelles ouīū lania
tas plurimas: velut mun̄ p̄ suscepta gr̄a
ad senē defert: morsu oris euēctas z an̄ fo
res eī depositis abscedit. Verū singulo
rū mirabiliū gesta p̄sequi velim̄: excludis
mur a p̄posita breuiate. maxie cū hec nar
ratōez p̄riū opis mereant. S̄z in his oibz
Lucī nō erubuit: nec aliq̄d reuerētie z p̄
tutū mirabilibz d̄culit. Quinimo iubet pa
tres ip̄os ablatos a grege suo imo clā rap
tos: z in insulā q̄ndā egypti paludū d̄por
tari: i q̄ cōperat neminē p̄ī esse chianū: q̄
p̄ h̄ v̄l absq̄ solacijs: vel absq̄ p̄suet̄ acti
bus viuerēt senes. Igit̄ cū duobz solis pe
dissequis noctū ad insulā d̄ducunt. i qua
erat tēplū q̄dā sūma veneratiōe a loci in
colis obseruatū. Cūq̄ primū nauicula se
nū orā soli illī p̄tigisset: ecce subito sacer
dot̄ tēpli illī virgo filia correpta spū cū
ingēti vociferatiōe z clamoribz vsq̄ ad ces
lū d̄atis: agi p̄ medios p̄p̄los cepit. Et cre
bros dūcēs rotat̄: stridēs huc atq̄ illuc
rabida ora vibrare. Cūq̄ ad spectaculū tā
ingētis mōstri: maxie cū esset sacerdot̄ fi
lia (q̄ in honore p̄cipuo apud illos erat) po
puli cōuenissent: p̄ auras eā raptā sequen
tes pueniūt vsq̄ ad nauiculā senū. Ibi p̄o
picca eoz pedibz z p̄strata clamare cepit

Quid venisti? huc o serui dei sumi: antiq̄s nos et veteranos euoluere domicilijs: In loco depulsi vndiq̄ latebam. Quō vos neq̄q̄ latere potuim: cedim⁹ antiq̄s sedib: pplos vros terrasq̄ recipite. Luz hec diceret: increpat⁹ ab eis erroris spūs: effugat. Et puella sana vna cū parētib: suis iacebat ad pedes nr̄i t̄pis aploz. Qui talib: exordijs p̄dicātes eis fidē dñi nr̄i iesu ch̄rii tātā p̄uersionez repēte eos p̄duxerūt: vt statim māib: suis antiq̄simū tēplū: et i sūma veneratiōe habitū destruerēt: et eccliam p̄festim edificarēt. Nec ad d̄liberādū spacio t̄pis eguert: q̄b: fidē r̄rū fecerāt: nō p̄ba: s̄z p̄tus. S̄z h̄cū fuisset Alexandrie nūciatū: verit⁹ Luci⁹ ne forte etiā suoz in eū odia iusta p̄surgerent: qui apte iā bellū nō hoib: s̄z deo indiceret occulte eos reuocari: et i heremū remitti iuberet. Duz hec in egypto gerunt: ne in alijs q̄dem locis p̄secutiōis flāma cessabat.

De p̄secutiōe q̄ fuit ap̄d Edissam,
Caplm V.

Edissa nāq̄ mesopotamie vrbs f̄deliū pploz est Thome apli reliq̄uis decorata. Ubi cūz impator pplos vidisset ecclijs eiectos in cāpo h̄ie p̄uenticulū: tātā d̄z iracūdia accēsus: vt p̄fectū suū pugno p̄cuteret: cur nō fuissent ide q̄z sic iusserat deturbati. At ille s̄z eēt pagan⁹: et iniurijs ab ipatore fuisset affect⁹: t̄n p̄sideratione hūanitat̄ alta die ad vastādū pplm p̄cessur⁹: fac̄ h̄ ipm ciuib: p̄ occulta idicia clarescere: q̄ scz cauerē possent ne iuenirent in loco. Danc p̄cessur⁹ terrorē solito maiorē p̄ officium mouet: agitq̄ oīa q̄q̄ minimi: vel si fieri possz nlli p̄clitarēt. Uidet t̄n fr̄q̄ntiorē solito pplm tendere ad locū: currere p̄cipites et festinare tanq̄ vererent. ne q̄desset ad mortē. Intea videt quādā mulierculā ita festinā et p̄perā domo sua prumpe re: vt nec clauderet ostiuz: nec opire se vt mulier habitū decz diligēt⁹ potuissz: infantē q̄z puulū secū trahēt: cursuq̄ rapido irrupto et officij ḡmie festinātē. Luz ille vltra n̄ ferēs ap̄p̄hēdite inq̄t: mulierē et huc d̄ducite. Luz fuissz adducta: q̄ inq̄t i felix mulier p̄peras tā festina: ad cāpū ait q̄ catholicoz ppl̄s p̄uenit. Et n̄ inq̄t audiisti: q̄ p̄fecer⁹ illuc p̄git vt oēs iterficiat q̄s

inuenerit. Audiu inq̄t. et iō festino vt ibi inueniar. Et q̄ inq̄t paruulū istū trabis: vt et ip̄e ait martyriuz p̄sequi mereat. Que cū audissz vir moderatissim⁹ redire officiū et p̄uerti vehiculū ad palatiū iubet. Et igrefsus ait impatori subire mortē si iubeas parat⁹ sū. Op⁹ p̄o q̄d p̄cipis implere n̄ possū. Luz q̄ sedocuisse cuncta de muliere repressit imperatoris insaniam.

De Moyse quē regina Saracenoꝝ gētis poposcit ep̄m. Caplm VI.

Eridē t̄ps ecclia velut p̄secutiōis igne p̄flāte: purior auri metallo resulgebat n̄ ei i p̄bis vniūscuiusq̄ fides: s̄z i exilijs et carcerib: p̄ba: bati: q̄ nō honorerat catholicū eē: s̄z p̄ne: p̄cipue ap̄d Alexandriā: vbi ne sepeliēdis q̄ dez corporib: mortuoz libera facultas f̄deliberat. Que dū Luci⁹ oī arrogātia et seuiicia gereret Dauuia Saracenoꝝ gētis regina: vebemētī bello Palestini et arabici limitis oppida atq̄ vrbes q̄tere: vicinasq̄ siml' vastare puicias cepit. Luz fr̄quentib: bellis r̄omanoz attriussit exercitū: et plurimis p̄emptis: reliq̄s vertissz in fugā orata pacē nō aliter se amplecturaz: p̄mittit nisi Moyse q̄dā noīe monach⁹ gēti sue ordinaret ep̄s: Qui in heremo p̄tib: suis p̄inq̄ vitā solitariā ducēs: meritis et virtutib: ac signis q̄ faciebat de⁹ p̄ illū magnifice innotuerat. Petitiō ei⁹ p̄ncipi indicato r̄omano: sine vlla dilatiōe iubet impleri a ducib: nr̄is: q̄ ibi ifeliciter pugnauerāt. Capt⁹ Moyse ad sacerdotiū suscipiēdū Alexandriā ex more d̄ducit. Adest Luci⁹ cui ordinādi d̄ferebat officiū. Quo viso Moyse p̄ntib: ducib: q̄ purgebāt et ppl̄is ait. Ego q̄dē me n̄ esse dignū tāto sacerdotio iudico: vey t̄n si aliq̄i me licz indigno diuina disp̄satio putat̄ explēda: d̄um nr̄z celi ac terre d̄m testoz: q̄ Lucius sc̄toꝝ sanguie pollutas et cruētas sup me nō inijciet man⁹. Luz Luci⁹ tā graui nota iniustū se videret in ocul plurimoz: q̄re inq̄t o Moyse tā facile d̄denas eū cui⁹ si dē ignoras: Aut si tibi aliq̄s de me alit̄ indicauit audi fidē meā: et tibi ip̄e magis q̄ alij crede. Tū ille: d̄sine inq̄t o Luci doloꝝ sis tuis me q̄z imaginib: aggredi. Bū mihi nota ē fides tua: quā p̄stant̄ serui d̄i p̄metalla d̄nati: ep̄i in exiliū trussz: p̄s byteri

Ecclesiastice historie

diaconi extra chřiani nois habitacula re
legati: bestij alijs: alij et ignib; traditi. Flū
qd̄ p̄t verior eē fides q̄ aurib; capif; q̄ oꝝ
cul; p̄uidef. Ap̄ me certū est q̄ q̄ chřo rez
cte credū: ista n̄ faciūt. Et ita maiore d̄de
core d̄formar; qm̄ purgebat n̄citas repu
blice p̄sulēdi: p̄pulsus ē ac d̄escere vt ab
ep̄is q̄s i exiliū truserat sacerdotiū sumerz.
Quo suscepto r gētis ferocissime pacē te
nuir; r fidicatholice custodiuit i temerata
De Didimo vidēte Alexādr̄o. (p̄sortia

Capitulū. VII.

U Ex cū ap̄d Alexādr̄ā p̄los r vt
bē nebulosi doctor; tetra p̄fidie
caligo suffunderet: velut lāpadē
quādā diuina luce fulgentē Didi
mū dñs accēdit. De cui; vita atq; institu
t; qm̄ ad ecclie gliaz d̄i mūere p̄cessus cre
dit; i; in trāscursu necessario tñ p̄mēorāda
nob; pauca vidēt. Is nāq; in parua etate
cū adhuc p̄ma l̄faz ignoraret elemēta: lu
minib; orbat; maiore desiderio sciētie p̄i
lumis infāmat nec desperationē cupitaz
adipiscēdi passus est. cū audiss; scriptū in
euāgelio qd̄ ap̄d homies ip̄osibile est: pos
sibile est apud deū. Hac igit; diuina polli
citatōe p̄fusus indefinēter dñm d̄p̄cabat:
nō vt oculoꝝ carnaliū visū: s; vt illumina
tionē cordis acciperet. Discebat tñ p̄cibus
studia ac laborē: r iugas p̄tinuatasq; vigi
lias: nō ad legēdū sed ad audiēdū adhibe
bat: vt qd̄ alijs visus: s; illi cōferret audit;
Cū p̄o post lucubratiōis laborē somn; (vt
fieri solet) legētib; aduenisset. Didim; silē
tiū illd̄ nō ad d̄etē vel ociuz datū ducens:
tāq; mūdū aīal ruminās cibū quē cepat ex
itēgro reuocabat: r ea q̄ dudū p̄currētib;
alijs ex libroꝝ lectiōe cognouerāt: memo
ria r aīo retexebat: vt nō tā audisse q̄ lecta
fuerāt q̄ descripsisse ea q̄ mentis sue pagi
nis videret. Ita in breui deo docēte: in tā
tā diuinaz humanarūq; rerū eruditionē
ac sciaz venit: vt schole ecclesiastice doctor
existerz Athanasio ep̄o: ceterisq; sapientib;
in ecclia dei viris admodū p̄bat; S; r in
ceter; siue dialectice: siue geometrie. astro
nomie quoq; vel arithmetice disciplis ita
ess; parat; vt nullus vnq; philosophoꝝ ali
q̄ ex his artib; p̄ponēs obtinere eū vl; p̄clu
dere d̄querit: s; statim vt respōsiōes ei; acci
peret mgr̄m eū etiā illi; de q̄ p̄posuisset cre

deret disciplie. Hui; aliquāta dictā vl; cō
muniter disputata: vel p̄ponētib; respōsa
adhibitis notarij describere. Que etiam
nūc in magna admiratōe habent. Hos tñ
q̄ r viue vocis ei; ex parte aliq̄ fuim; audi
tores: r ea q̄ a nōnullis dicēte eo d̄scripta
legim;: lōge maiorez gr̄am r diuinū nescio
qd̄: ac supra humanā vocē sonās in ill; ma
g; sermonib; q̄ de ore ip̄i; p̄ferebant agno
uim;. Hūc etiā beat; Anthoni; cū fidei
Athanasij testimoniū latur; aduersū Ar
rianos de Thebaide Alexādr̄ā d̄scēdis
set: magnificis p̄solat; est p̄bis. Nihil te
inqt̄ offendat o Didime q̄ carnalib; ocul;
videris orbat;. Desunt ei tibi oculi illi q̄s
mures r musce r lacerte habēt. S; letare
qz habes oculos q̄s āgeli hñt: r q̄b; de; vis
des; p̄ q̄s tibi magnū sciētie lumē accēdit.

Quāti ex discipulis Anthonij etiā tūc
in heremo habitātib; virtutes r signa fece
runt.

Capitulum. VIII.

Herebat igit; egypt; ea tēpestāte:
nō solū eruditis in christiana p̄bi
losofia vir;: verū etiā his q̄ p̄ va
stā heremū cōmanētes: signa r p̄
digia aplica simplicitate vite r cordis sin
ceritate faciebāt. Ex q̄b; interim q̄s ip̄e vi
dim; r q̄z bñdici manib; meruim; b; sunt
Bachari; d̄ sup̄iori heremo: aliusq; Ba
chari; d̄ inferiori. Isidor; in scithijs. Pā
b; in cellulis. Moyse r Benjamin in ni
tria Sybriōn r Helias r Paulus in ape
liote: ali; Paulus in focis. Pemen et Jos
seph i p̄spir̄i: q̄ appellabat; mōs anthonij
Sed r alios q̄ plures hm̄ōi viros in egypti
pti ptib; habitare fideli cōperim; audituz
vt vere cōpleref apli dictū: qz vbi abūdas
uit peccatū superabūdauit r gr̄a. Habuit
aut; p̄ idē tps etiā mesopotamia viros no
biles is d̄ studijs pollētes. Quoz aliquā
tos ip̄i p̄ nos apud Edissam r in Larraz
ptib; vidim;: p̄les aut; auditiōe didicim;.

De Gregorio r Basilio Cappadocie epi
scopis.

Capitulū. IX.

Sed neutra haz infecūdiō: cappa
docia fuit: imo aliqd̄ leti; Grego
riū cū Basilio germinauit. Tuht
igit; r ip̄a mltōꝝ sc̄toꝝ segetē satis
letā: p̄duxit copiosaz pioꝝ vineā. Oliuaz
quoq; dñi germinauit nouellā. Sed isti p̄
cipue velut duo filij p̄tinguedinis assisten

res dextera leuaq; cadelabro: iskar duoz
 celi luminariū refulgebāt. Quā dignū puto
 de his pauca sup̄ repetere. Ambo nobis
 les: ambo athenis eruditi. ambo college:
 ambo de auditorio digressi ad p̄fiteḃam
 rhetoricā rogabāt. Quō op̄ magnificē q;
 dē ipebat Basili⁹. Gregori⁹ hō magnifi
 cēt⁹ p̄tēbat. Quis eū se totū dei serui
 tio mācipasset: rātū de college amore pre
 sumpsit: vt sedētē basilii de doctoris ca
 thedra deponeret: ac secū ad monasteriū
 manu iniecta p̄duceret: ibiq; p̄ annos (vt
 aiūt) credēcim oib; grecoz seculariū lib;
 remot⁹: solis diuine scripture voluminib;
 operā dabāt: earūq; itelligētā nō ex p̄pria
 p̄sūptōe: s; ex maiorū script⁹ r̄ guctoutate
 sequebant. Quos r̄ ipos ex aplica succes
 siōe itelligēdi regulam suscepisse p̄stabāt.
 Quoz p̄cipue in p̄phas cōmentarios di
 scutiētes: thesauros sapie r̄ scie recondi
 tos i vasis fictilib; pquirebāt. Vex cū iā
 ipi sufficient̄ instructi diuina dispensatiōe
 ad imbūēdos p̄p̄los vocarent: r̄ ali⁹ alio
 itinere ad idē tñ op̄ vterq; traheret: basi
 li⁹ ponti vrbes r̄ rura circūiens: defides
 gēt⁹ illi⁹ anios r̄ paz de spe futura sollici
 tos stimulare p̄bis: r̄ p̄dicatiōe succende
 re: callūq; ab his lōge negligētie cepit ab
 olere: subegitq; abiect⁹ manū rerū r̄ secu
 lariū curis: suimet noticiā recipere: in vnuz
 coire: monasteria p̄struere: psalmis r̄ hy
 mnis r̄ oronib; vacare docuit pauperuz
 curā gerere: eisq; habitacula honesta et q̄
 ad victū necessaria sūt p̄bere: virgines in
 stituere: pudicā castāq; vitā oib; pene de
 siderabilē facere. Ita breui p̄mutata ē to
 tius p̄uincie facies: vt in arido r̄ squalen
 ti campo videret̄ seges fecūda ac leta vi
 nea surrexisse. Gregori⁹ hō bonū semē nō
 patiebat sup̄ spinas iacere: aut inter sara
 dispergere: s; bonā terraz cordis sui iugi
 cultu r̄ exercitijs indefinētib; excolebat.
 Et multo ampli⁹ h̄ i semetipō: q; ille in ce
 teris p̄ficiebat. Suscipe ille q̄ renūcian
 tes seculo deferebāt ad pedes suos r̄ di
 uidere vt q̄sq; eguisset curā gerebat. Iste
 nihil habēdi r̄ oia possidēdi p̄tēt⁹ sacra
 mēto: erga solas sapiētie diuitias auarus
 r̄ multū cupidus iberebat. Ille coire plu
 res in vnū: r̄ sui inuicē i necessarijs habe
 re sollicitudinez docebat: h̄ sui exemplo

q̄d erat absolut⁹ r̄ liber cunctis sermone
 aplico p̄dicabat. Ego autē volo vos sine
 sollicitudie eē: r̄ dñs i p̄ximo ē nihil solli
 citi sit: s; tanq; serui ch̄i hoc solū esto
 te solliciti qñ redeat dñs d̄ nuptijs. Ille
 delinquētib; misericordie p̄dolere: r̄ a de
 licto reuocare: hic p̄ diuini eloquiū gr̄am
 delinquēdi incitāmēta p̄uenire: nec sine
 re labi eū q̄ difficulter erigeret elisus. Ille
 i fide pur⁹: h̄ in p̄dicatiōe liberior. Ille
 deo humilis: h̄ etiā hoib; erat. Ille arro
 gātes contēptu: h̄ rōne vincebat. Sic in
 vtroq; diuina gr̄a vnū op̄ p̄fectōis exple
 bat. Igit̄ nō basili⁹ non mlto post cesaree
 cappaḃocie ep̄s: cū a Valēte in exiliū p̄fi
 de cogeret: exhibit⁹ ē ad tribunal p̄fecti:
 terroribusq; (vt moris est potestati) r̄ mi
 nis maximis agi cepit vt nisi p̄cept⁹ p̄n
 cipis obediret interitū sibi iaz iāq; speras
 ret imp̄edere. Tū ille intrepidus: et absq;
 vlla animi p̄turbatiōe hec sibi minati p̄fe
 cto respōdisse fert̄. Atq; vtrinq; aliqd̄ mibi
 eēt digni muner⁹: q̄d offerre huic q̄ matu
 rius Basiliū de nodo folis hui⁹ absolue
 ret. Cūq; daret ei nox que erat media ad
 spaciūz deliberādi respōdisse denuo p̄bi
 bef. Ego crastino ip̄e ero q̄ nūc: tu te vti
 nā nō mutares. Et illa q̄dē nocte vroz im
 pator⁹ velut tortorib; tradita cruciat: fili
 us hō q̄ eis erat vnū⁹ extinet⁹ p̄ne ip̄ie
 tatis credit̄ exoluisse supplicia. Ita an lu
 cē missi q̄ rogarēt Basiliūz vt p̄cib; suis
 itercederet p̄ eis: ne ēt ip̄i: r̄ q̄dē multo iu
 sti⁹ s̄l̄r iterirēt. Sic accidit: vt cū oēs ca
 tholicos expulerit. Valens Basili⁹ vsq;
 ad vite exitū itemerato cōiōis sacramēto
 i ecclia p̄duraret. Gregori⁹ hō ap̄d nazan
 zō oppidū i locū p̄ris ep̄s subrogat⁹ herē
 ticoz turbinē fidelit̄ tulit. Reddita hō pa
 ce: Cōstātinopolim ad eccliam docēdam
 venire exortus nō abnuic. Ubi breui tpe
 tātū ad emēdandū pplm̄ vetust⁹ heretico
 rū ifectū venenis p̄ficit: vt tūc p̄mū ch̄i
 ani sibi fieri viderent: r̄ nouellā lucē veri
 tatis aspiceret: cū religiōis docto: multa
 q̄dē p̄bis: pla tū doceret exēplis: nec vide
 ret ab eo discipuli aliqd̄ impari q̄d nō pri
 us ip̄e fecisset. Sed vbi gl̄iam subsecuta
 inuidia est obniti q̄dam r̄ p̄scriptionibus
 min⁹ sanis vti cepere: vt ip̄so ad p̄pria rez
 mēante ali⁹ ordinaret̄ ep̄iscō p̄. Quō ille:

Ecclesiastice historie

fu sarrari tātū z sub dēte scētīs ruminari: ipse pferat q̄ dicere ei null⁹ audebat. Absit in q̄t vt mei cā aliq̄ simultas i dī sacerdos sibi oriat. Si ppter me ista tēpestas: tollis te me z mittite me i mare: z dīnet a vobis q̄statio. Tū regressus i ecclia sua qd sup⁹ fuit vite tēp⁹ exegit. Et qm̄ fessa iā etate z corpore iualid⁹ erat successorē sibi ipse designat: q̄ eccliam gubernate debilitat⁹ z senectutis ocio frueret. Extāt q̄z vtriusq̄ in genū monimēta magnifica tractatum: q̄s ex tpe in ecclesijs declamabāt. Et q̄b nos denas ferme singulorū oratiūculas trāsfudim⁹ in latinū. Basilij preterea instituta monachorū optātes si poterim⁹ z dei fauor adiuuerit eorū plura trāsserre. Fuerūt p̄terea fratres duo Basilio: Gregori⁹ z Petr⁹. Quorū alter in s̄bo doctrine: alter in opib⁹ fidei fratres ita exēq̄bar: vt vterq̄ vel Basiliū vel Gregoriū redderet. Extāt etiā ipius Gregori⁹ iunior⁹: alia qua opuscula luculēta. Sed de his satis dictū. In occidentis s̄bo p̄tib⁹ Valētinian⁹ fidei religionis illesus veteri rhomani imperij censura rem publicam gubernabat.

De Damaso ep̄o: et Ursini surreptio:
Caplm. X.

Damas⁹ post liberū p̄successioē sacerdotiū i vrbē rhoma suscepit. Quē plati sibi n̄ ferēs Ursinus qdā eiusdē ecclie diacon⁹ i tātū furoz eruptit: vt p̄suaso qdā sat⁹ impio z agresti ep̄o: collecta turbulētoz et seditiozor māu: i basilica q̄ Sicinini appellat ep̄m se fieri extorq̄ret: legib⁹ z ordine z traditioē p̄uersis. Quo ex facto tāta seditio: imo s̄bo tāta bella exorta se alterū trū defendētib⁹ pplis: vt replerēt hūano sanguine orationū loca. Queres factioē Darmini p̄fecti seui boīs ad inuidiā boni z innocēt⁹ versa ē sacerdot⁹: ita vt causa ad clericorū vsq̄ tormēta duceret. Sz assertor inocēne de⁹ affuit: z i caput eorū q̄ intenderāt dolū pena cōuersa est.

De Ambrosio ep̄o.
Caplm. XI.

Aterea defuncto ap̄d Mediolanū Auxentio hereticorū ep̄o: vtriusq̄ pris ppli diuersis studijs ferebat dissensio grauis et piculosa seditio vibi p̄prie maturū pabat ep̄iciuz: si

ps vtraq̄ cū diuersuz vellet: neq̄q̄ qd p̄p̄ fuerat obtineret. Ambrosi⁹ tūc p̄sulares eiusdē puicie fasces regebat. Is cū p̄nici em ciuitati videret ipendere: p̄ loco atq̄ officio suo: p̄festim eccliaz seditioē ppli mitigatur⁹ igredit. Lūq̄ inibi m̄tra fm leges z publicā disciplinā p̄dete z trāquilitate porasset: pugnāt⁹ inter se z dissidentis ppli subito clamor z vox vna p̄surgit. Ambrosium ep̄m postulantē: baptizari hūc p̄tin⁹ clamāt (erat ei cathecumin⁹) et sibi ep̄m dari: nec alit vñū pplm fore atq̄ vñā fidez: nisi Ambrosi⁹ sibi daret sacerdos. Obluctate illo z plurimū f̄sistēte ad impatorē relatū ppli desiderii oi maturitate iubet impleri. Deī ei ait eē q̄ discordāte ppli fidē z aios dissidētes p̄uersio subita i vñū p̄sensū atq̄ i vñā sentētiā reuocaret. Vort⁹ deī gram p̄secut⁹ est: z iniuriatus sacris z sacerdos effectus est.

De Valentiniani fine
Caplm. XII.

Aterea cū ad beliaz sarmaticum Valētinian⁹ d̄ gallie p̄tib⁹ venisset illiry cū ibi vix dū cepto bello egri: tudie subita opp̄suss die obijt: relicti hereditib⁹ i impio filijs Bratiano Augusto Valētinianoq̄ ad modū puulo: z nodū regijs isignib⁹ initiato. Quē tū necessitas eorū q̄ tanq̄ vacuū impū locū conabant iuadere: cōpulit etiaz absente f̄re purpura indui. P̄ s̄bo tunc p̄fecto fideliter rez gerente.

De Gothoz per Tracias irruptione z Valētis nece.
Caplm. XIII.

Er idē tps i oriēt⁹ regno gothoz gēs sedib⁹ suis pulsa: p̄ oēs se Tracias ifudit: armisq̄ vrbes z agros vastare feralit cepit. Tū s̄bo Valētis bella q̄ ecclis iferebat i hostem cepta p̄uertit: seraq̄ p̄nia ep̄os z p̄sbyteros relari exilijs: ac d̄ metall⁹ resoluī mōachos iubet. Ip̄e tū ab hostib⁹ circūuent⁹ i p̄redio: q̄ ex bello trepid⁹ p̄fugerat: i pietatis sue penas igni exust⁹ dedit ānis i ipio cū fratre p̄mo: z post cū filijs fratr⁹ q̄tuoz decim parit exactis. Que pugna in itū mali rhomano impio tunc et deinceps fuit. Igit Bratian⁹ cum fratre admodum puulo post patris necē oriētis q̄z suscepit iperū. Is pietate z religioē oēs pene qui

an fuerat pncipes supabat. Usu armoz strenu: veloz corpe: r ingenio bono erat: s; i inuenit exultatōe pl' fere let' q̄s sufficebat: r pl' p̄cund' q̄ reipublice tererat:

Ut gratian' ipato: Theodosiū regni p̄cipē adsciuerit: r post mltā religiose r fortit' gesta Maximi tyrāni insidijs succubuerit. Capitulum XIII.

Quicq̄ vidēs vtilē virū annis maturū i tāt' regni cur' hie p̄cipē: et qz vt fmo diuin' monet mel' duo q̄ vn' p̄ortē adsciscit Theodosiū ei q̄ onēt' pcuratiōe pmissa: ptes sibi ac fratri occiduas refuauit. Verū is postq̄ multa religiose ac fortiter gessit: a Maximo tyrāno apd britānias exorta: p Andragratii ducē lagdum suoz mag' p ditione q̄ vi hostiū peremptus est.

De Valētiniano puero atq; matre ei' Justina: q̄ defensas ecclias p̄turbare conatus ē. Capitulum XV.

Valētinian' i Italia degēs: fratri nece atq; hosti' metu p̄terri tus simulatione oblatā pacem a Maximo simulās ip̄e q̄ libētē āplectit. Cū interi Justina mē eiū dē arriane heresios alūna: impietatis sue venena q̄ viuente viro suppresserat filio facile decepto fident aperuit. Igit' apd mediolanū posita: p̄turbare eccliaz statū: cōminari sacerdotibus depulsionis exilia: nisi Ariminenē. scilicet decreta q̄b' fides patrū itemerata fuerat reuocaret. Quo bello et ecclie murū r turrē validissimā pulsabat Ambrosius. Cūq; minis: terrorib; atq; oī ipugnationib; gñe fatigās. p̄mū sibi aditū debellāderimabat ecclie. Sed q̄nis illa Jezabel spū pugnaret armata: resistebat tñ Ambrosi' Helie p̄tute repletus r grā. Ip̄a aut' i ecclijs garrire: strepe: animare r inflāmare ad discordiā p̄plos: s; qd̄ minus res: ex snia cederet iniuriā putare: et p̄ h' apd filiū cōqueri. Cū adolescentul' p̄ p̄melie iuidia quā falso p̄stauerat mat' accēsus: armatoz globū ad eccliam mitit: p̄fringi ianuās: oppugnare sc̄tā: sacerdotē p̄trahi atq; in exiliū agi. p̄tin' iubet. S; tāta fuit p̄seuerātia fidelū p̄ploz: vt aias p̄ri' amittere q̄ ep̄m mallent.

De beniuoli magistrī memoria fidelī cōstātia. Capitulum XXVI.

Aterim dicta aduersū fidē patrū impialia decreta mādāt beniuolū cū memorie scrinijs p̄sidētī. S; ille cui ab icunabul' sacra fides et venerabil' fuit: abnegat se ip̄ia p̄ba posse p̄ferre: r p̄tra deū loq̄. Tū hō ne iceptum regine frustrari videret celsior ei honor p̄mittit si iplerz iniūcta. Ille q̄ nobilio: i si de cē q̄ i honorib; cupet: qd̄ mihi ait p̄p̄ietat' mercede altiorē p̄mittit' q̄dū. Hunc ip̄z quē habeo tollite: tñ mihi p̄scientia si dei duret illesa. Hec dicēs: an pedes ip̄ia p̄cipiētū cingulū iecit. Ambrosi' hō aduersū regine furoz: nō se manu defēlabat: aut telo: s; ieiunijs: p̄tinuisq; vigilijs sub altari posu': p̄ obsecratiōes. defēsorē sibi atq; ecclie deū parabat. Dūq; hec i lōguz diuerē machinis r oppugnationib; nequā Justina moliret: Maxim' q̄ se exuere tyrāni ifamā: legitimū p̄ncipē gestiret oñdere: dat' lris ip̄iū p̄stet' iceptū: fides dī ipugnari: r statuta catholice ecclie subruī et iter hec āpropinquare italiā cepit. Quo Justina cōpto hoste sim' atq; impiet' cōsciētia purgēte: i fugā versa cū filio exilia q̄ dei sacerdotib; parabat prima sortit'.

Ut Theodosi' necem Bratiani vlt' de Maximo triumphauerit.

Capitulum XVII.

Fuit tñ Theodosi' p̄t' regni fide bonitatisq; ac bñficioz Bratiani memor: et i vidiētā tot' virū b' onēt' iurgēs vlt' est sanguinē iuitū. Valētiniano q̄ ip̄ia inf' hec mē defūeta: fidē catholicas quā ip̄a violauerat: r regnum tyrānide depulsa restituit. Atq; ip̄a postea q̄ rhomā illustri triumpho inuect' ē: ad p̄ua rurs' regna remeavit.

De Theodosi' cōmissio i Thessalonice ses: r p̄nia ei' publice apd sacerdotes gestā. Capitulum XVIII.

Eridē tps subreptiōe qdā demonis turpis macula religiose p̄ncipi iniecta ē. Etenicū apd thessalonicā seditiōe exorta: qdā ex militarib; vir ip̄etu fuiss; ppli furent' extinct' repētini nūcū atrocitate succēsus: ad ludos circēses iuitari pplm: ei q; ex ip̄oz uiso circūfundi milites: atq; obtruncari passim: vt q̄s occurrisset gladio iubet: et vindictā dare nō crimini s; furoz. Ob h'

Ecclesiastice historie

cū a sacerdotibꝫ italie argueret: agnouit
slicū: culpāqꝫ cū lachrymis p̄fess⁹: publi
cas p̄nias iꝫ p̄spectu totius ecclie exegit. Et
in B sibi t̄ps ascriptū absqꝫ regali fastigio
patiēter impleuit. Quibꝫ oibꝫ istud qꝫ mira
bilit̄ adiecit: legē sanxit imposterum vt
sētētie p̄ncipiū sup̄ aīa duersioe plate iꝫ die
tricesimaz ab executoribꝫ different: quo
locus misericordie: vlt̄ si res talisset peni
tentie non periret.

De restitutiōe eccliaz q̄ p̄ ip̄m iam cas
tholicū in oriēte restitute sunt.

Capitulū. XIX

His ad oriēte regressus: ibiqꝫ vt ab
exordio principat⁹ sui sūma cura:
sūmoqꝫ studio pulsus hereticis ec
clesias catholica tradere: idqꝫ ea
moderatiōe agere vt vltiōe p̄cepta: tū ca
tholic⁹ d̄ eccliaz restitutiōe p̄suleret: q̄ fi
des recta absqꝫ p̄dicatiōis impedimēto p̄fi
ceret: cōem se p̄bere erga sacerdotes d̄i fi
de: religiōe z munificētia cūct̄ regiū anī
mū exhibere. Accessu facilis: et absqꝫ im
piali vastu ad colloquiū se hūilibꝫ p̄bere:
hortatu ei⁹ et largit̄ oibꝫ ecclie plurimis
locis ornate satis magnificeqꝫ cōstruete
p̄stare multa poscētibꝫ. Sed frequētius
vltro offerre idolorꝫ cult⁹ q̄ Cōstantini in
stitutiōe z deinceps negligi z destrui ce
ptus fuerat: eodē imperāte collapsus ē.
Pro q̄bꝫ intantū deo char⁹ fuit: vt speci
ale ei mun⁹ p̄tulit diuina p̄uidētia. Etes
nim iꝫ Thebaide p̄tibꝫ monachū quendā
Joannē nomie spiritu p̄phetico repleuit:
cuius monitis atqꝫ respōsis pacem retin
ere: an bellū gerere eēt meli⁹ sciscitabat.

De Appollinare z heresi eius

Capitulū. XX.

Aterea ap̄d laodiciā Syrie ante
idē t̄ps Appollinar⁹ ep̄s vir sane in
ceter⁹ instruct⁹: sed dū cōtētioni
vicio nīm⁹ agit: z aduersus oē qd̄
q̄sqꝫ dixerat ire obui⁹ delectat̄ iactatione
igenū male sortis heresim ex contentiōe ge
nerant: asserēs solū corp⁹ nō etiā animā
a dño in dispēlatione susceptum. In quo
cū euidētibꝫ euāgelij testimonijs vigeret
q̄bꝫ ip̄e dñs z saluator habere se animam
p̄fiteret: et ponere eā qñ vult: z itez assume
re eā: quāqꝫ turbatā z tristez dicit esse vsqꝫ

ad mortē: vertit se post. Et ne extoto vinci
videret: ait eū qd̄e habuisse aīaz sed nō ex
ea parte qua rōnabilis est: sed ex ea solum
qua viuificat corp⁹. Ad supplementū p̄o
rōnabilis p̄tis ip̄m p̄buz dei fuisse p̄hibe
bat. Que assertio p̄mo iꝫ vrbe rhoma a Da
maso z Petro alexādrino ep̄o cōcilio cō
gregato tali sentētia depulsa est: vt decer
neret si q̄s filiū dei q̄ sicut vere deus. Ita
z vere hō fuit: vel humanitatis aliqd̄ vel
deitatis min⁹ diceret habuisse: alien⁹ ab
ecclia iudicaretur. Que sententia z apud
alexandriā cōfirmata est: et apud cōstan
tinopolim decreto concilij. Ex illo Apol
linariste ab ecclia declinat⁹: et ep̄isco
pos sibi sue partis z dogmata p̄pria ecclie
siasqꝫ defendunt.

De ep̄oz successiōe per oriētem:

Capitulū. XXI

Situr iꝫ vrbe rhoma post Damasū
Sirici⁹ ecclie suscepit sacerdoti
um. Ap̄d Alexādrīā p̄o defuncto
Petro Timothe⁹. z post hūc Theo
phil⁹. In hierosolymis aut̄ post Cirillus
Joānes aplicas repauit sedes. Ap̄d an
tiochiā vero defuncto Deletio substitui
tur Flavian⁹. Sed q̄ Paulin⁹ ad huc su
perat q̄ iꝫ catholicorꝫ semp societate per
māserat mlt̄a ibi iurgia et mlt̄e cōtrouer
sie sepe cōmote: nec tū sūma vi nitentibꝫ
alijs: z alijs obtinētibꝫ: ip̄iqꝫ in hoc elemē
tis terre marisqꝫ fatigat: potuit aliquā pa
cis vlt⁹ obtineri modus: cū vtiqꝫ fidei iā
nulla videret subesse discordia. Hoc idē
ap̄d Tyrū fuit. Vbi cū Diodor⁹ vn⁹ sane
ex antiqꝫ catholic⁹ vir: z tentationū dos
cumētis p̄bat⁹ cū Athanasij testimonio
a cōfessoribꝫ esset ep̄s fact⁹: modestia ei⁹
p̄cepta: ali⁹ a Deletij p̄tibꝫ ordinat̄. Sz
z iꝫ mult⁹ alijs vrbibꝫ oriētis h̄mōi cōfusio
nes p̄tētio genuit sacerdotū. Ap̄d Cōstā
tinopolim p̄o Flectari⁹ ex p̄toze Urbano
cathecuminus z nuper baptisma cōsecu
tus sacerdotiū suscepit.

De seditiōe paganorꝫ cōtra fideles

Capitulū. XXII

Aterea ap̄d Alexādrīā noui mor⁹
z p̄tra tēporꝫ fide aduersus ecclia
cōcitant̄. Ex occasiōe huiuscemo
di aborti: basilica quedāz publici.
opis vetusta et ad modum neglecta fuit

Quā Constantius impator donasse epis
 pfidiaz suā pdicātibz ferebat. Quēlōga in
 curia nihil validū pter parietes habebat.
 Usus est epō q̄ p idē tps gubernabat ec
 clesiam hāc ab impatore deposcere vt cre
 scētibz fidelīū pplis: oīz nū q̄z crescerēt lo
 ca. Quāq̄ cū acceptaz vellet excolere: rep
 ta sunt in loco antra quedā latētia z terre
 defossā: latrocinīis z celeribz magis q̄ cer
 rimonijs apta. Igī gentiles q̄ detegi crī
 minū suor latebras z flagitioz cauernas
 viderēt: nō ferētes opta tot seculis mala z
 tenebris obrecta reserari: velut draconuz
 calice potato insanire oēs ac palaz furece
 ceperūt. Nec vocibz iā z sedicionibz vt so
 lebant: sed manu ferroq̄ dcertare nitunt.
 Erebrōs pfictus agere in p lateis. belloq̄
 apto vterq̄ plis iter se coire. At nīi nume
 ro z potētia multo plures: s̄z modestia rez
 ligionis minus feroce s erāt. Ex q̄ frequē
 ter nostrōz plurimis vulneratis aliquan
 tis etiā iterfectis: ad tēplū q̄si ad arcē quā
 dā refugiebāt. Quo nōnullos ex ch̄ianis
 captos secū abducētes accensis aris imo
 lare cogebāt. Renitētes nouis z exq̄sitis
 supplicijs excruciatos necabāt: alios pati
 bulis affigētes: alios cōfractis cruribz in
 spelūcas p̄cipitātes: q̄s ob sacrificioz san
 guinē: ceterasq̄ impuritates delubri reci
 piendas. vetustas curiosa pstruxerat. Cle
 rū hec p dies singulos pmo cū metu: dein
 decū fidutiā z desperatiōe gerere atq̄ in
 tra tēplū clausi raptū z p̄da viuere. Ad
 postremū grassantes in sanguinē ciuium:
 ducē scelē z audacie sue delegūt. Olym
 pum quendā noie z habitu solo phm: quo
 añ signa arcē defenderēt z tyrānidē tene
 rent. At hi q̄bz rhomanaz legū custodia
 iurifq̄ dicendi cura permissa est: cognitis
 que gesta fuerant turbati atq̄ p̄teriti ad
 tēplū conuolant: causasq̄ audacie p̄co
 tantur: z quid sibi vellet ille concursus in
 quo cum tanto scelere ante aras sanguis
 ciuium funderetur inquirunt. Sed illi ob
 firmato aditu confusis z dissonis vocibz
 rationē facti nullam: sed clamorem redde
 bant. Dissis tamē ad eos nuncijs de rho
 mani imperij potestate: de vindicta leguz
 z de his que talia solerent subsequi cōmo
 nebant. Lunq̄ loci munitio nihil aduer
 sum vesana molientes agi: nisi vi maiore

sincretres gesta ad impatorē refertur. Il
 le qui ingenta mentis clemētia errantes
 mallet emendare q̄z perdere: rescribit illo
 rum quidem vindictā quos antearas san
 guis effusus martyres effecit non esse po
 scendā in quibz dolorē interitus supraue
 rit glia meritoz. Decetero hō maloz cau
 sam radicesq̄ discordie: que p̄ simulacro
 rum defensione veniebāt penitus debere
 succidi. Quibz exterminatis: etiā bellozū
 causa pariter cōquiesceret. Cūq̄ hec scri
 pta venissent: z velut post inducias parui
 tps ad audiendū vterq̄ plis puenissz ad
 tēplū. statim vt p̄ma eplē pagina resera
 ta est: in cuiz exordio vana gentiliū sup
 sticio culpabat clamor a nostris imensus
 attollit: stupor ac pauor gentiliū populos
 inuadit. Latebras vnusquisq̄ querere: ans
 gustos fuge calles rimari: aut nostris sela
 tenter imergere: vt ab omnibz qui aderāt
 nosceret p̄sentia dei populo audaciam tri
 buente: furozē demonis q̄ in illis pus deu
 bachatus fuerat effugatu.

De situ templi Serapis: z subuersione
 eius. Caplm. XXIII.

Serapis apud Alexandriam tēplū
 plū audituz q̄dem omnibz puto:
 plerisq̄ hō etiam notum. locus est
 non natura: sed manu et constru
 ctioe p̄centū aut eo āplius grad⁹ in subli
 me suspēsus: q̄dratis z in gētibz spacis
 omni ex parte distentus. cūcta hō q̄ ad sum
 mū pauimētoz leuabant: opere forniceo
 cōstructa. que imensis desuper luminari
 bus z occultis aditibus inuicem in semet
 distinctis: vsū diuersis ministrz z clan
 destinis officijs exhibebant. Jam hō in
 superioribus extrema totius ambitus spa
 cia occupant: exedre z pastofonia: domus
 q̄ in excelsū porrecte. in quibus. vel edi
 tui: vel bi quos appellabāt.

id est q̄ se castificāt cōma
 nere soliti erāt. Porticus q̄z post hec oēm
 ambitum quadratis ordinibus distincte
 intrinsecus circūbant. In medio totius
 spacij edes erat: p̄ciosis edita columnis z
 marmoris saxo extrinsec⁹ ample magnis
 ficeq̄ constructa. In hac simulacrū Ser
 rapis ita erat vastum: vt dextra vnum pa
 rietem: altez leua perstringeret. Quō monz

Ecclesiastice historie

strū ex oīb generib metalloꝝ lignoꝝqꝫ
cōpositūserbat: interiores dūbri paries
tes lamis pmo aureis vestiti sup has ar
gēteis. ad postremū ereis habebant: q̄ mu
nimēto p̄ciosiorib metallis forent. Erāt
etiā q̄dā ad stuporē ammirationēqꝫ viden
tiū dolis z arte p̄posita. Fenestra perexi
gua ab ortu solis ita erat aptata: vt die q̄
institūtū fuerat simulachꝫ ad Serapē sa
lutandū itroferri: diligēter tēpli forib ob
seruatis ingrediētē simulachꝫ radius so
lis p eandem fenestrā directus: os z labra
Sarapis illustrar: ita vt inspectate p̄plo
osculo salutatus Serapis videret a sole.
Erat z aliud fraudis gen^o hmoi. Natura
lapis magnes hui^o p̄tutis eē phibet. vt ad
serapiat z attrahat ferz. Signum solis
ad h̄ipm ex ferro subtilissimo manu artifi
cis fuerat fabricatuz: vt lapis cuius natu
rā ferrū ad se trahere diximus: desup in la
quearib fixus. cū tempate sub ip̄o radio
ad librā fuisset positū simulacrū: vi natu
rali ad seraperet ferrū: assurrexisse paulu
lū simulacrū: z in aet̄ pendere videret. Et
ne h̄ lapsu p̄pero p̄deret: mistri fallacie sur
rexit aiebāt sol: vt valedicēs Serapi dis
cedat ad p̄ria. Sz z multa alia decipiēdi
causa a veterib in loco fuerāt p̄structa q̄
nūc lōgū est enūerare p̄ singula. Veruz vt
dicere ceperam^o: rescripto recitato: para
tū q̄dē erāt nostroz ppli ad subuertēdū er
roris auctorē: psuasio tū q̄dā ab ip̄is gētī
lib fuerat disp̄sa q̄ si hūana man^o simula
crū illō p̄tigisset: terra dehiscēs ilico solue
ret in chaos: celūqꝫ repēte rueret in p̄cep̄s
Que res paululū stuporē quēdā pplis da
bat. Cum ecce vn^o ex militib fide q̄ armis
magis munitus. correptā bipennē insur
gēs oī nisiu maxillā veteratoris illisit. Cla
mor: attollit vtrozūqꝫ p̄loꝝ. neqꝫ tū aut ce
luz ruit: aut t̄ra descēdit. Inde itez atz ite
rū repetēs putris ligni fumosuz geniū ces
dit q̄z deiecto igni adhibito tā facile q̄ in
lignū aridū p̄flagrauit. Post h̄ reuulsum
ceruicib z dep̄ssum modio trahit caput.
tū pedes aliaqꝫ membra cesa securib z ra
pta funitū distra hūnt: ac p̄ singla loca mē
bratim ī p̄spectu cultric^o Alexandrie senex
veternosus exurit. Ad vltimū trūē q̄ sup
fuerat in amphitheatro p̄cremat. Vanēqꝫ
sup̄stitūōis z error: antiq̄ Serapis h̄ finis

fuit. De cui^o origie diuersa fert opinio pa
ganoꝝ. Alij iouē putāt: cui^o capiti modi^o
suppositū: vl^o qz cū mēsurā mōqꝫ cūcta idi
cet moderari: vel vitā mortalib frugū lar
gitate p̄beri. Alij p̄tutē Niliflumis: cuius
Egypt^o opib^o z fecūditate pascat. Qui
dā in honorē nostri Joseph formatū p̄his
bēt simulachꝫ ob dimēsiōz frumētū: q̄ famif
tpe subuenit Egyptijs. Alij reperituz in hi
storijs grecoꝝ veterib ferūt Apin quēdā
patrefamilias seu regē ī Egypto. Mem
phis positū: cū famis tpe frumenta apud
Alexandriā defecissent: ex p̄prio affatum ci
uib^o alimēta p̄buisse. Quod defuncto: in ho
norē ei^o instituerit ap̄ Memphis tēplū ī
q̄ bos q̄si iudiciū optimi agricolē nutrit: h̄
hūs q̄dā color: insignia q̄ ex noīe ei^o apis
appellet Soron vero. i. sepulchꝫ in q̄ corp^o
ei^o inerat Alexandriā d̄duxerint: z Soron
Apis p̄mo ex p̄positōe Serapin: post p̄o
p̄ corruptionē Serapin nominarint. Quō
vex sit: aut nihil oīno de his deus viderit
Sed ad inceptū redeamus.

De fraudib^o paganoꝝ que in tēplis de
recte sunt. Caplm. XXIII.

Est hec capite ip̄o idolatri deies
cto: studijs vigilatissimi sacerdot
q̄ cūqꝫ fuerit p̄ totā Alexandriā por
teta pot^o q̄ simulacra pari exitu
z sili dedecore publicat. Horret anim^o di
cere q̄ mistis mortalib laq̄i a demōib p̄pa
rati sūt. Que funera: q̄ scelera in illis q̄ dis
cebant abdita tegebant: Quot ibi ifantū
capita defecta in aurat^o labris inuēta sūt:
q̄t miserorū cruciabiles mortes depicte:
Que cū p̄derent in lucē: ac sub auras pla
ta ferrent: lz p̄fusiōe ip̄a gētiles z pudore
diffugerēt: tū si q̄s adesse potuit mirabat
tot seculis se illis tā nefarijs z tā pudēdis
fraudib^o irretitū. Tū z plurimi ex his p̄de
nato errore z scelere dep̄ssō fidē ch̄i z cul
tū vere religiōis amplexi sūt. Nā vt omit
tā cetera flagitia q̄ in alijs loc^o vi necatis
puul: despiciatqꝫ ob fibraz inspectionē
p̄ginib^o gerebant: vnū solūmō qd̄ in tēplo
Saturni geri venit ad oīm p̄sciaz memo
rabo ex q̄ etiā cetera q̄ omisim^o p̄pendat.

De Saturni sacerdote Tyranno toti^o
pene Alexandrie adultero.

Caplm. XXV.

Sacerdos erat apud eos Saturni Tyrannus nomine. Dicitur quod ex responsione numinis adorantibus in templo nobilibus quibusque et primariis viris: quod sibi matrone ad libidines placuissent. dicebat Saturnum precepisse ut vxor sua procrearet in templo. Tunc is qui audierat gaudens quod vxor sua digna dignatione numinis vocaretur: vxor nata concepta in super et donariis onustata: ne vacua seque repudiaret. coniugem mittebat ad templum in conspectu omnium conclusa intrinsecus matrona. Tyrannus clausis ianuis et traditis clauibus discedebat. Deinde facto silentio per occultos et subterraneos aditus intra ipsum Saturni simulacrum patulis serpebat casu uernis. Erat autem simulacrum illud a tergo exesum: et parieti diligenter annexum: ardentibusque intra eadem luminibus intente: supplicanti in hunc modum voce subito per simulacrum eris precari proferebat: ita ut pauore et gaudio infelix mulier trepidaret quod dignam se tanti numinis putaret alloquio. Postea quod homo qui libitum fuerat: vel ad prosternationem maiorem vel ad libidinis incitamentum differuisset: numine impudice arte quodam lintcolis obductis repente lumina extinguerebantur uniuersa. Tunc descedens obstupefacta et prosternate muliercule adulterij fucuz prophetanis commentationibus inferebat. Hec cum per omnes miserorum matronas multo iam tempore gererent: accidit quadam pudice matris femina horruisse facinorosa: et accitum designantem cognouisse uocem tyranni ac domum regressam viro de fraude sceleris indicasse. Ille de iniuria coniugis imo potius sua ardenti inflammatus: inscriptum tyrannum ad tormenta deducit. Quo percussio atque confesso: cecisque fraudibus reuelatis: pudor omnes et dedecus paganorum quaeserat domos: ad ulterius matribus incertis patribus liberis spuris deprehensio. Quibus diuulgatis et perditis raptim cum simulacris et edibus excidebantur et crimina.

De Lanopi interitu et initio.

Capitulum. XXVI.

Am hoc Lanopi quod enumeret superstitiosa flagitia: ubi preteritus sacerdotum talium litterarum (ita etenim appellant antiquas egyptiorum litteras) magice artis erat pene publica schola. Quem locus uelut fontem quendam atque originem demonum intantum venerabant pagani: ut multo ibi ma-

ior celebritas quam apud Alexandriam haberet. Sed de huius quod monstrum errore cuiusmodi originem tradant: absurdum non erit paucis exponere. Fuerunt aliqui chaldeos ignem deum suum circumferentes: eorum omnium puinciarum dominos habuisse profectum. quod seque quicquid habere esse deus ab omnibus crederet. Reliquarum puinciarum diuersis: aut auri: argenti: aut ligni: uel lapidis uel ex quacumque materia stabant quod per ignem perculdubio corruperet. Ex quo fiebat ut ignis locis omnibus obtineret. Hec eorum audisset canapi sacerdos: caelidum quoddam excogitauit. Hydrie fieri solent in egypti partibus fictiles: undique rotas et minutis admodum foraminibus patule quibus turbida aqua desudans defecatio ac purior redditur. Nam ille unam cera foraminibus obturat: de super etiam variis coloribus picta: aqua repleta tam statuit ut deum. Et excisum veteris simulacrum quod Benelai gubernatoris ferebat caput desuper positum diligenter aptauit. Assunt post hec chaldei: Itur in profectum circa hydriam ignis accendit: cera que foramina fuerat obturata resoluunt. sudante hydria ignis extinguit. Sacerdotis fraude Lanopus chaldeorum victor ostendit. Unde ipsum Lanopi simulacrum pedibus peragis attracto collo: et quasi sigillato ventre tumido in modum hydrie cum dorso equaliter tereti format. Ex hac persuasione uelut deus uiciorum omnium colebatur. Sed profecerunt hec fortasse aliqui chaldeis. Nunc uero ad uentante sacerdote dei. Theophilo: nubilus profuit sudor nec cere frans oblecta subuenit. Uastata sunt omnia atque ad solum deducta.

De ecclesijs et martyrijs que in idolorum locis constructe sunt.

Capitulum. XXVII.

Sed nihil gestum est quod in squalorem uerteret locum. Flagitiorum cauerne ac ueteriosa busta detecta sunt. et veri dei templa ecclesie celsae constructe. Nam et in Serapis sepulcro prophetanis edibus complanatis: ex uno latere martyrium ex altero consurgit ecclesia. Occasio autem martyrij construendi unde data sit: dignum arbitror memorare.

De Ioannis sepulcro uiolato: et reliquijs apud Alexandria conseruatis.

Capitulum. XXVIII.

Ecclesiastice historie

Iuliani t̄p̄ib; velut relaxat̄ frenis
 efferbuit in oēm seuciā feritas pa
 ganor. Ex q̄ accidit vt ap̄d Seba
 stē palestie vrbē sepulcrū Johis ba
 ptiste mēte rabida ⁊ functis manib; inua
 derēt: ossa dispgerēt: atq; ea rursum colle
 cta igni cremarēt: ⁊ sc̄tōs cineres pulueri
 immixtos pagros ⁊ rura dispgerēt. Sed
 dei p̄uidētia factū est quosdā de hierosoly
 mis ex monasterio Phillipi hoīs dei: oīo
 nis illuc causa p̄ idē t̄p̄s venisse. Qui cum
 tātū nefas hūanis q̄dē manib; sed ferina
 mēte fieri viderēt: mori ḡtius habentes
 q̄s huiuscemōi piaculo funestari: iter eos q̄
 ossa ad cōburendū legebāt mitti: diligēt̄
 inq̄ntū res patiebat̄ ac religiosi? ḡgregā
 tes: furtim vel se stupētib; v̄l insaniētib;
 subtrahere: ⁊ ad religiosuz p̄em Phillipū
 venerādas reliq̄as ptulere. Ille sup̄ se du
 cēs tātū thesaurū p̄p̄is fuare vigilis: ad
 p̄otificē maximū tūc Athanasū h̄ ostie i
 maculate reliq̄as p̄ Julianū diaconū suū
 post ēt palestine vrbis ep̄m mittit. Quas
 ille susceptas paucis arbitris sub cauato
 sacrariū pariete inclusas p̄betico spū p̄fu
 turas generatōi poscere p̄suauit. Quib;
 tūc deiectis ⁊ p̄stratis idolatrie vestigijs
 i edib; quōdā p̄phanis aurea tecta p̄surge
 rēt. S; post occasū Serapis q̄ nūq; vix
 rat: q̄ iam alteri? demōis stare de lubra po
 tuert: Naz̄ dixeri si oēs q̄ erāt Alexandrie
 p̄ singlas pene colūnas cuiuscūq; d̄mōis
 edicule isulte ceciderūt. S; p̄ cūctas egypt̄
 p̄ri v̄bes: p̄ castella: p̄ vicōs: p̄ oērus: p̄ ri
 pas fluminis: p̄ heremū q̄q; si q̄ phana seu
 poti? busta repiri potuerūt: instātia vniū
 cuiusq; ep̄i obruta: ⁊ ad solū deducta sunt
 ita vt denuo rus culture redderet: q̄d inu
 ste fuerat demonibus deputatū.

De Thoracib; Serapis apud Alexan
 driā abrais: ⁊ signo christi in loco eorum
 reddito. **Caplm. XXXIX.**

Sed ⁊ illud apud Alexandriā gestuz
 est: q̄ etiā Thoraces Serapis q̄ p̄
 singlas q̄sq; domos i parietib; in
 igressib; i postib; etiā ac fenestris
 erāt ita abscessi sūt oēs ⁊ abrais: vt ne vesti
 giū q̄dē vsq; v̄l nōis appellatio: aut ip̄ius
 aut cuiuslibet alteri? d̄mōis remancr;: s;
 phis crucis d̄nice signū vnusq;sq; i postib;
 bus: in igressib;: in fenestris: in parietib;:

in colūnisq; depingeret. Qd̄ cū factū eē hi
 q̄ sup̄fuerāt ex paganis viderent in recor
 datiōe rei magne ex traditiōe sibimet anti
 q̄tus cōmēdate venisse p̄hibent. Signū h̄
 n̄m d̄nice crucis iter illas q̄s dicūt hiera
 ticas. i. sacerdotales l̄ras h̄ie egypt̄y dicūt
 tur. velut vnū ex ceteris l̄raz q̄ apud illos
 sūt elemētis. Cui? l̄re seu vocabuli h̄ac eē
 asserūt interpretatiōe. Vita v̄tura. Dice
 bāt ḡ hi q̄ tūc ammiratiōe rez gestaz p̄uer
 tebant ad fidē: ita sibi ab antiq̄s tradituz
 q̄ hec q̄ nūc colunt tā diu starēt: q̄ diu vi
 derēt signū istud venisse in q̄ eēt vita. Vñ
 accidit vt magis hi q̄ erāt ex sacerdotib;
 vel m̄stris tēploz ad fidē p̄uerterēt q̄ il
 li q̄s errorū p̄stigia ⁊ deceptionū machine
 delectabant.

Ut mensura aque Nilī fluminis quam
 Poechim vocant ad eccliam deferat.

Caplm. XXX.

Sane qm̄ moris erat in Egypto: vt
 mēsurā ascēdētis Nilī flumis ad
 tēplū Serapis deferret velut ad
 incremētū aq̄z ⁊ inūdatōis aucto
 rē. Subuerso ei? simulacro igniq; p̄supto
 oēs sil̄ negabāt Serapin iniurie memorē
 aq̄s vltra ⁊ affluentia solitā largituz: S;
 vt oñderet de? n̄ Serapin q̄ m̄tro erat Ni
 lo posterior: s; se esse q̄ aq̄s flumis t̄p̄ib; su
 is iuberet exrescere: tāta ex eo ⁊ deiceps
 fuit inūdatio: quāta fuisse prius etas nul
 la meminerat. Et idō vlna ip̄a. i. aq̄ mēsurā
 ra quā poechim vocāt: ad aq̄z d̄n̄m in ec
 clesia cepit deferri. Sed vbi hec gesta rei
 ligioso p̄ncipi nūciata sūt: extētis ad celā
 palmis cū igēt̄ fert exultatōe dixisse. Bra
 tias tibi christe: q̄ absq; vrbis illi? magne
 p̄nicie: tā vetus error extinctus est.

De Valentiniani iunioris interituz: ⁊ or
 tu. Eugenij. **Caplm. XXXI.**

Interea Valentinianus i occiduis
 ptib; animis q̄ntum etas patiebatur
 ardentib; republicā gerēs: cau
 sis etiā latētib; laqueo vitā finivit.
 S; h̄ q̄dē dolo ducis sui Arbogasti factū
 p̄firmabāt. Idq; q̄ maxime publice tene
 bat opinio. Alij q̄dē a cōmissio scelere du
 cem alienū dicebāt sed causas p̄stitisse q̄
 bus in h̄ adolescēs animi indignatiōe co
 geres: q̄d minus ei tanq̄ p̄ etatem nonduz
 valido: libera me de om̄ib; indulgeret. im̄

peria. Fuere tñ nonnulli sacerdotū: q̄ pau-
cis ab eo qui post creat̄ ē legatiōe susce-
pta immunē esse ducē a mortē, scelere apud
Theodosiū testarent̄.

De respōsis Joānis monachi.

Caplm. XXXII.

Sed ille nibilo segni⁹ inflāmat⁹ ad
vltionē: arma q̄ Eugeniū q̄ in lo-
cū d̄fūcti s̄stituit⁹ ē corrigit. p̄io
dei volūtātē p̄ Joānez monachū:
d̄ q̄ supra memorauit⁹ sciscitat⁹. Tū ille q̄
pmā de Maximo ei victoriā p̄dixerat in-
cructam: etiā hāc licz non absq̄ plurima
vtriusq̄ sanguinis inundatiōe pmittit.

De apparatu belli aduersus Eugeniū
Theodosiū: z de victoria ei⁹ oionib⁹ ma-
gis q̄ virtute patrata.

Caplm. XXXIII.

Sit p̄parat⁹ ad bellū nō tā armoz
teloz q̄: q̄ ieiunioz oionūq̄ sub-
sidijs. nec tā excubiāz vigilijs: q̄
obsecrationū p̄noctationū muni-
tus. Circūibat cū sacerdotib⁹ z pp̄lo oia
oionū loca: an̄ martyzū et ap̄loz thecas
iacebat cilicio p̄strat⁹: et auxilia sibi fida
sc̄toz itercessiōe poscebat. at pagani q̄ er-
rores suos nouis semp errorib⁹ animāt̄
nouare sacrificia: z rhomaz funest⁹ victi-
mis cructare: inspicere exta pecudū: z ex fi-
biāz p̄scia secuturaz Eugenio victoriā
nūciare. Sup̄stitios⁹ hec agēte: et cuz oī
aniositate Flauiano tūc p̄fecto: cur⁹ as-
sertiōib⁹ (maḡ em̄ erat ei⁹ i sapia p̄rogatis-
na) Eugeniū victorē fore p̄certo p̄sumpse-
rat. Sed vbi p̄e religiōis fretus auxilio
Theodosi⁹ alp̄iū fauces cepit vgere: p̄-
mo illi q̄b⁹ ne q̄c̄q̄ litare z frustra sacrifici-
cate tot victime de fallacie p̄scia trepidi
demōis i fugā p̄si. Post ēt mḡi hoz z do-
ctores errorz: p̄cipue Flauian⁹: pl⁹ pudor-
is q̄ sceler⁹ re⁹: cū potuisset euadere: eru-
dit⁹ admodū vir: mereri se mortē p̄ erro-
re iusti⁹ q̄ p̄ crimine iudicauit. Leteri p̄o
istruūt aciē: z collocat⁹ i sup̄iori iugo insi-
dijs ip̄i pugnā i descēsu mōt⁹ expectant.
Uex vbi ad p̄mos vctū ē: z ilico se legitis
mo p̄ncipi tradiderūt: cū ceter⁹ imis val-
lib⁹ dep̄hēsis: p̄sict⁹ acerrim⁹ gerit. Ste-
tit aliquādiu anceps victoria. fundebāt
auxilia barbaroz: z terga iā hostib⁹ dabāt
S̄z fiebat h̄ nō vt Theodosi⁹ vinceret: s̄z

ne p̄ barbaros vincere videret. Tū ille vt
p̄uersas suoz acies vidit stās i edita ru-
pe: vñ z asp̄icere z asp̄ici ab vtroq̄ posset
exercitu. piet⁹ armis ad solita se p̄tit aus-
p̄ilia. et p̄strat⁹ i asp̄ectu di oipotēt⁹: tu in-
q̄t de⁹ nosti. qz i noie filij ch̄itui vltōis in-
ste vt p̄to p̄lia ista suscep̄si: sec⁹ i me vin-
dica. Si p̄o cū cā p̄babili z i te p̄sist⁹: huc
veni. porrige dexterā tuie: ne forte dicāt
gētes vbi ē de⁹ eoz. Quā supplicatiōez p̄ij
p̄ncipiscerti a d̄o eē susceptā: hi q̄ aderāt
duces animāt̄ ad cedē. z p̄cipue Bacari⁹
vir fide: pietate: p̄tute ai z corpis ilignis
Et q̄ comes eē z soci⁹ Theodosi⁹ merere-
tur. p̄imos q̄sq̄ conto: telis: gladio pas-
sim sternit. agm̄ia hostiū p̄serta et p̄stipa-
ta p̄rupit. Iter p̄ milia ruētū ad ip̄m tyrā-
nū rupt⁹ agm̄ib⁹ z aceruati fuis stragib⁹
agit. Vix fortasse ab ip̄is credāt q̄ gesta
sūt. Etem̄ comptū ē q̄ p̄ illā ip̄atoris p̄cē
quā d̄o fuderat: vct⁹ ita vehemēs exort⁹ ē
vt tela hostiū i eos q̄ iecerāt retorq̄ret. Tū
q̄ maḡ vi p̄sistēte vctō oē iaculū missū ab
hostib⁹ frustrare: fracto aduersarioz aīo
seu poti⁹ diuinit⁹ repulso Arbogasto du-
ce ne q̄c̄q̄ d̄o aduerso fortit̄ faciēte Euge-
ni⁹ an̄ Theodosi⁹ pedes: vinct⁹ p̄ terga
māib⁹ adducit. Ibiq̄ vite ei⁹ z certamis
finis fuit. Tū p̄o religioso p̄ncipi ḡhosio-
oz victoria: de frustrat⁹ opinionib⁹ paga-
noz q̄ de tyrāni iteritu fuit: q̄b⁹ spes vas-
na z falsa diuinatio min⁹ i interitu cōtu-
lit p̄ne q̄ pudor⁹ seruauit in vita.

De fine Theodosi⁹ post victoriā: z Ar-
chadio: atq̄ Honorio liber⁹ ei⁹ et heredi-
bus regni. Caplm. XXXIII.

Quāq̄ post hec vt futurozū p̄sci-
p̄ator. disponēde rei publice solli-
citudie strigeret: ad oriētes p̄tin⁹
mittit: vbi vctur⁹ ad bellū tuta li-
beros custodia cōmēdarat. Ibiq̄ Archa-
diū augustū regnū sibi dudū traditū fua-
re p̄cepit. Honorii p̄o pari dignatiōe p̄-
ditū: ad occidēt⁹ imperiū venire osculis
iubet. Quo suscepto: et paternis osculis
amplexibusq̄ p̄stricto: tradit⁹ occidēt⁹
lis regni gubernaculis: ip̄e rhomano im-
perio p̄ annos decē z septē feliciter guber-
nato: ad meliora migravit cum p̄ijssimis
p̄ncipib⁹ p̄ceptur⁹ p̄mia meritoz.

Expliciūt libri eccl̄iastice historie.

